

[Fr. Andersen (Holbæk A.)]

netop her, hvor man er enig om at tilvejebringe det Grundlag, hvorpaa den kan føres. Jeg anbefaler Forslaget til Vedtagelse.

Knud Kristensen: Til den højtærede Socialminister har jeg den Bemærkning at gøre i Anledning af hans Udtalelse om, at han formentlig kunde fremskaffe Materialet noget hurtigere, at i Udvalget har man i hvert Fald ikke villet love os at skaffe disse Oplysninger forinden. Det var jo ogsaa Meningen, at det skulde være *senest* til Oktober. Men hvis de kan skaffes tidligere, er det saa meget desto bedre, og jeg er derfor glad ved, at Ministeren vil søge at fremskaffe dem saa hurtigt som i det hele taget muligt. Paa den anden Side kan man jo ikke gaa ud fra, at Rigsdagen kan komme til at behandle dem inden den nye Rigsdagssamling, idet det jo i hvert Fald ikke er fastslaaet, at man hvert Aar skal have en Sommersamling.

Med Hensyn til de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen gjorde, skal jeg sige, at de Citater, han fremdrog af mine Udtalelser, kan jeg kun takke for, dem staar jeg ved den Dag i Dag, og de er Udtryk for den Opfattelse, jeg har ogsaa nu, nemlig at det Materiale, der forelaa for os, at de Betingelser, hvorunder vi gik med til Socialreformen, var opfyldt. Men jeg vil gøre den Bemærkning til det ærede Medlem, at naar han ligesom vil give det Udseende af, at ogsaa Venstre har garanteret for disse Oplysningers Rigtighed og for, at disse Oplysninger vilde komme til at holde Stik, saa er det fuldstændig forkert. Det er jo ganske klart, at naar man behandler et Lovforslag og man kræver Oplysninger i Administrationen og hos de sagkyndige, saa kan de Folk, som bygger derpaa, ikke have Ansvar for det. De har kun at tage disse Oplysninger og lade dem danne Grundlaget for det Arbejde, der udføres, hvis de ikke er i Stand til at kritisere dem paa et sagligt Grundlag. Og det er ene og alene det, som Venstre har gjort. Vi har sagt: Det Materiale, der foreligger for os, viser dette og dette, og derfor mener vi, at de Betingelser, vi har opstillet, er opfyldt, og derfor kan vi gaa med til at gennemføre en saadan Lovgivning.

Jeg vil ogsaa gerne sige til det ærede Medlem, der mente direkte at kunne sammenligne et Aar under den gamle Lov og et andet Aar under den nye, at jeg finder ikke, det kan være rigtigt. Det, der maa

være Sammenligningsgrundlaget, er: Hvad koster den ene Ordning, og hvad vilde den anden have kostet under samme Forhold? Det er det, som maa være Sammenligningsgrundlaget. Selvfølgelig kan i det ene Aar Udgifterne være større, i det andet mindre, uanset hvilken Sociallovgivning vi har, nemlig fordi der er ændrede Forhold i Erhvervslivet fra det ene Tidspunkt til det andet. Det er da dette, som skulde oplyses, og det er det, vi søger Oplysninger om, saa godt som det nu kan lade sig gøre: Hvad vilde Udgifterne efter den gamle Lov have været under de Forhold, som vi nu lever under?

Men dernæst er der ogsaa et andet vigtigt Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Fordelingen af Udgifterne. Og her forbyder det mig i højeste Grad, at det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen er saa fuldstændig klar over Forholdene, at han næsten mener, at man lige paa staaende Fod kan fremsætte Forslag til Ændringer. Men hvorfor fremsætter han saa ikke saadanne Forslag? Er han ikke interesseret i Lovens Forbedring? Hvorfor gaar han med til at forlange fremskaffet disse Oplysninger, naar han mener, de er unødvendige, og selv paa Forhaand er fuldstændig klar over, hvilke Ændringer der bør gennemføres? Og hvorfor stiller hans Parti i Landstinget Forslag om Udvalgs Nedsættelse til Undersøgelse, hvis man paa Forhaand er klar over, hvordan det hele ligger, og er fuldstændig parat til at stille disse Ændringsforslag?

Nej, ærede Medlem, skulde den virkelige Grund til disse Udtalelser ikke være den, at det, som det ærede Medlem har Interesse i, det er ikke en sagligt forsvarlig Ordning og Ændringsforslags Stillelse, men det er at fortsætte den Agitation, som han er en Mester i — det har han vist her —, og intet som helst andet? Men jeg anbefaler af saglig Interesse Det konservative Folkeparti og dets Ordfører at gaa ind i en saglig Forhandling om dette Spørgsmaal for at naa til en sagligt heldig Løsning. Saa kan de endda ved Siden deraf drive nogen Agitation, det skal ikke være dem forment. Men man kan ikke gaa ud paa det Grundlag alene uden at have noget som helst sagligt at bygge paa. Det har man ogsaa selv erkendt ved at stille Forslag til Beslutning om, at Rigsdagen skal opfordre Ministeren til at fremskaffe Oplysninger, hvorved der paadrages ham Arbejde og Staten Bekostning. Saa kan man dog ikke mene, at dette er ganske unødvendigt! Det vilde være en uforsvarlig Omgang med Statens Midler!